

Sygn. akt II KO 61/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący)

SSN Jacek Sobczak (sprawozdawca)

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **A. S.**

oskarżonego z art. 300 § 2 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 16 października 2014 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 16 września 2014 r., sygn. akt X K [...],

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 kpk

p o s t a n o w i ł

**wniosek Sądu Rejonowego w W. uwzględnić i przekazać
sprawę dotyczącą A. S. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 16 września 2014 r., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem, w trybie art. 37 k.p.k., o przekazanie sprawy dotyczącej A. S. innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W treści uzasadnienia powołano się na zły stan zdrowia oskarżonego, który uniemożliwia mu stawiennictwo w Sądzie miejscowo właściwym i tym samym udział w postępowaniu.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać należy, że art. 37 k.p.k., na który powołano się we wniosku, ma charakter wyjątku od zasady, że sprawę rozpoznaje właściwy miejscowo sąd. Oznacza to, że odstępstwo od tej reguły może nastąpić wyjątkowo i tylko warunkowo gdy ziszczą się nadzwyczajne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. W orzecznictwie co do zasady jednolicie przyjmuje się, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu mogą uzasadniać także powody związane ze złym stanem zdrowia oskarżonego, który nie pozwala mu na stawiennictwo w siedzibie sądu znajdującego się w znacznej odległości od jego miejsca zamieszkania, w przypadku braku jakichkolwiek przeszkód do jego stawiennictwa w sądzie znajdującym się dla niego bliżej (por. *post. SN z 12 sierpnia 2008 r., II KO 50/08, R-OSN KW 2008, poz. 1625 oraz post. SN z 27 września 2013 r., II KO 56/13, Lex 137574*).

W przedmiotowej sprawie ziściły się bowiem podstawy skorzystania z instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k. Z przeprowadzonej w sprawie opinii sądowo- lekarskiej z dnia 25 sierpnia 2014 r. (k.575, t. III) wynika, że schorzenia zdiagnozowane u A. S. w chwili obecnej i w przyszłości czynią go niezdolnym do odbywania dłuższych podróży a tym samym do stawiania się w celu udziału w czynnościach procesowych w Sądzie Rejonowym w W.. Biegły nie stwierdził natomiast przeciwwskazań do udziału oskarżonego w czynnościach procesowych w miejscu jego zamieszkania, albowiem może on odbywać podróże na krótkich dystansach, a więc dojeżdżać do Sądu Rejonowego w G. i uczestniczyć w rozprawach. Koniecznym jednak będzie zapewnienie oskarżonemu pozycji siedzącej w czasie rozpraw.

Przekazanie sprawy zgodnie z wnioskiem Sądu Rejonowego do Sądu Rejonowego w G. niewątpliwie w obliczu wskazanych w nim argumentów i okoliczności przyczyni się do przyśpieszenia rozpoznania przedmiotowej sprawy i zagwarantuje oskarżonemu realizację podstawowych konstytucyjnie gwarantowanych praw do osądu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[aw]